

፶፫፣ ዛቲ ይእቲ ፍኖተ ሞት ወሕይ ወት ወይረሲክሙ እግዚአብሔር ድልዎን ትትልዉ ፍኖቶ ለእግዚ እን ኢየሱስ ክርስቶስ።

አንቀጽ ፴፬
በእንተ ሜርን

፩፣ ነአኩተክ ከመዝ፣ ነአኩተክ ኦ ፈጣሪ ኩሉ በእንተ መፃዛ ዝንቱ ሜርን ወበእንተ ዝንቱ ዘይት፣ ዘእልቦ ሞት ዘከሠትክ ለን በኢየ ሱስ ክርስቶስ ወልድክ፣ እስመ ለከ ስብሐት ወመንግሥት ወኃይል ለዓ ለመ ዓለም አሜን።

፪፣ ወለዘኒ ይመጽእ ኅቤክሙ ወየ አኩት ከመዝ ተወከፍዎ እስመ ረድእ ክርስቶስ ውእቱ።

፫፣ ወእመሰቦ ዘይሜህር ካልዐ ትምህርተ ዘእንበለ ሕግ ዘተውህበ ለክሙ እምነብ እግዚአብሔር ኢት ትወከፍዎ ወኢይኅበር ምስሌክሙ ውስተ አኩቴት።

፬፣ ወለኩሉ ዘይመጽእ ኅቤክሙ አመክርዎ ወጠይቀክሙ ምግባር ሥርዑ በክሙ ይደሉ እስመ ብክሙ አእምሮ የማን እምጸጋም ወፍ ትሑ ማዕከለ እለ ይኳን፣ በጽድቅ ወይኳን፣ በዐመፃ።

፭፣ ወለቢጽክሙ ዘይፈትሕ በጽ ድቅ አሠንዩ ሉቱ በክሙ ምግ ባሩ።

፶፫፣ የሞትና የሕይወት ኅዳና ይህች ናት፣ እግዚአብሔርም የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጉዳናን ትከ ተሉ ዘንድ የተዘጋጃችሁ፣ ያድርጋ ችሁ።

ሠላሳ ስድስተኛ አንቀጽ
የሜርንን ነገር ይናገራል፤

፩፣ እንደዚህ እናመሰግንሃለን፣ የሁሉ ፈጣሪ ሆይ! በልጅህ በኢየ ሱስ ክርስቶስ ለኛ ስለገለጥክልን ሞት ስለሌለበት ስለዚህ ሜርን መፃዛ ስለዚህ ዘይት እናመሰግን ሃለን፣ ክብር መንግሥት ኃይል ለእንተ ነውና ለዘለዓለሙ አሜን።

፪፣ ወደናንተም መጥቶ እንደዚህ የሚያመሰግነውን ተቀበሉት፣ የክርስቶስ ደቀ መዝሙር ነውና።

፫፣ ከእግዚአብሔር ዘንድ ለእናንተ ከተሰጠ ሕግ በቀር ሌላ ትምህርት የሚያስተምር ቢኖር ግን አትቀበሉት፣ በምስጋናም ከእናንተ ጋራ አይተባበር ።

፬፣ ወደ እናንተ የሚመጣውንም ሁሉ ፈትኑት፣ ሥራውንም ተረድታችሁ እንደሚገባ ወስኑ፣ ቀኙን ከግራው የመለየት ዕውቀት አላችሁና በእውነት በሚፈርዱና በዐመፅ በሚፈርዱ መካከል ፍረዱ።

፭፣ በእውነት ለሚፈርድ ባልንጀራ ችሁም እንደ ሥራው በጎ አድርጉለት ።

፮፤ ወሰብ ይፈትሕ በዐመፃ ፍድይዎ በከመ ምግባሩ ወኢትጻልዩ ምስ ሌሁ ከመ ኢትርኩሱ ምስሌሁ ገቡረ።

፯፤ ወኩሉ ነቢይ መገሥጽ ዘይመ ጸእ ገቤከመ ወይሚህር በጽድቅ ይደልዎ ሲሳዩ ከመ ገብር ኔር ዘይትቀነይ ለእግዚአብሔር።

፰፤ ለካህናትኒ ሀብዎሙ ቀዳሜ ፍሬ ያት ከመ ይባርኩ ተግባረከሙ፤ ወኩሉ ዐሥራተ ሀብ ለእቤራት ወል ዕንላ ማውታ ወለአናግድ ወለግዩ ራገ።

፱፤ ወበዕለተ ሰንበት እንተ ይእቲ ትን ሣኤሁ ለእግዚእነ ተጋብኩ ውስተ ፩ መካን ወአዕኩትዎ ለእግዚአብሔር በእንተ ኩሉ ዘገብረ ለከመ ሠናያተ በክርስቶስ ከመ ይኩን መሥዋዕትከመ ፍጹመ ወሥሙረ በገብ እግዚአብሔር ።

፲፤ እስመ ይቤ በእንተ ቤተ ክርስቲያን ከመ ይትጋብኩ ውስተታ ወያዕርጉ ዕጣነ ወመሥዋዕተ ።

፲፩፤ ወይቤ እግዚአብሔር አነ ውእቲ እግዚአብሔር ዐቢይ ንጉሥ አኃዜ ኩሉ ዓለም ወግሩም ስምዖ ውስተ ኩሉ ዓለም ወአሕዛብ።

፩ ማቴ ፲፡፲
፪ ዘኁ ፲፮፡፲፪
፫ ማል ፩፡፲፩

፯፤ በበደል በሚፈርድ ጊዜም እንደ ሥራው ፍዳ ክፈሉት፤ ከእርሱም ጋራ በአንድነት እንዳትረክሱ ከእርሱ ጋራ አትጻልዩ።

፰፤ ወደ እናንተ የሚመጣና በእውነት የሚያስተምር መነጽ ነቢይ (መምህር) ሁሉ ለእግዚአብሔር እንደሚያገለግል ደግ አገልጋይ ምግብ ይገጠዋል ።

፱፤ ለካህናትም ሥራችሁን ይባርኩ ዘንድ ከፍሬዎች መጀመሪያ የሚደርሰውን ሰጧቸው፤ አሥራት ገም ሁሉ ለባልቴቶችና ለድሃ አደጎች እናት አባት ለሞቱበት ለእንግዶችና ለድሆች ሰጡ።

፳፤ የጌታችን ትምህሌ በምትሆን በሰንበት ቀን በአንድ ቦታ ተሰብስቡ፤ መሥዋዕታችሁ በእግዚአብሔር ዘንድ ፍጹምና የተወደደ እንዲሆን በኢየሱስ ክርስቶስ ለናንተ በጎዎችን ስለአደረገ ላችሁ ሁሉ እግዚአብሔርን አመስግኑት።

፲፤ ስለ ቤተ ክርስቲያን በውስጧ ተሰብስበው መሥዋዕትንና ቍርባንን ያሣርጉ ብሏልና ።

፲፩፤ እግዚአብሔርም እንዲህ አለ፤ እኔ ዓለሙን ሁሉ የያዘ ገናና ንጉሥ እግዚአብሔር ነኝ፤ ስሜም በእሕዛብና በዓለሙ ውስጥ የሚያስፈራ ነው አለ ።

፲፪፡ሚሙ ለክሙ ኤጲስ ቆጶሳተ ቀሳውስተ ወዲያቆናተ የዋሃነ ወት ሑታነ እለ ተገርዩ እምሕዝብ ንጹሐን ወምኩራነ በኩሉ ምግባረ ሠናይ እለ ኢይፈቅዱ ወርቀ አላ ዳዕሙ እለ ይሜህሩ ቃለ እግዚአብሔር ወተግሃጸ ወይፈትሑ በርትዕ ትእዛዙቲሁ ለክርስቶስ ከመ አብ ወእግዚእ በፍቅር ዘእንበለ መፃት ወቍጥፃ በትሑት ልብ ወየ ዋሃት።

፲፫፡ወዕቀቡ ዘንተ ኩሉ ዘተእዘዝ ክሙ በገብ እግዚአብሔር ለሕይ ወተ ነፍስክሙ ።

፲፬፡ቅንቱ ሐዩክሙ ወይኩን ኅተወ መሐትዊክሙ ወኩኑ ድልዋነ ከመ እለ ይጸንሑ እግዚአሙ እንዘ ይብሉ ማእዜ ይመጽእ እመኒ በቀዳሚት ሰዓተ ሌሊት፤ ወእመኒ መንፈቀ ሌሊት፤ አው በንቅወተ ዶርሆ፤ ወእመኒ ጎሐ ጸባሕ እስመ ይመጽእ እግዚአሙ በጊዜ ኢተሐዘቡ።

፲፭፡ብፁዓን እሙንቱ አግብርት ዘአቲዎ እግዚአሙ ይረክቦሙ እንዘ ከመዝ ይገብሩ ናሁ ይቀንት ወያን ሰሱ ወይሜጥዎሙ። ።

፲፮፡ጸልዩ እንከ ወግበሩ ከመ ኢይ ርከብክሙ ግብተ ሞት ወእመ ያስተርኢ በሰማይ ሰብሐቲሁ ለወልደ ዕገለ እመሕያው

፲፪፡የዋሃንና ትሑታን የሆኑ ፤ከን ጹሐን ሕዝብ የተመረጡ በበጎ ሥራ ሁሉ የተፈተኑ፤ ወርቅን የማይወዱ፤ ነገር ግን የእግዚአብሔርን ቃልና ምክር የሚያስተምሩ፤ የክርስቶስንም ትእዛዞች እንደ አባ ትና ጌታ በፍቅር ያለ ብስጭትና ያለ ቁጣ በትሑት ልብና፤ በየዋህ ነት ፤ በቅንነት የሚፈርዱ ኤጲስ ቆጶሳትን፤ ቀሳውስትንና ዲያቆና ትን ሹሙ ።

፲፫፡ስለ ነፍሳችሁ ሕይወትም በእ ግዚአብሔር ዘንድ የታዘዛችሁትን ይህን ሁሉ ጠብቁ ።

፲፬፡ወገባችሁን ታጠቁ መብራታች ሁም የቦራ ይሁን፤ በመጀመሪያ ሰዓተ ሌሊት፤ ወይም በመንፈቀ ሌሊት፤ ወይም ዶሮ ሲጮህ፤ ወይም ንህ ሲቀድ ይመጣል ብለው ጌታቸውን እንደሚጠብቁ የተዘጋጃ ችሁ ሁኑ፤ ጌታቸው ባልተጠረጠረ ሰዓት ይመጣልና።

፲፭፡ጌታቸው በተመለሰ ጊዜ እንደ ዚህ ሲያደርጉ የሚያገኙቸው አገልጋዮች ብፁዓን ናቸው፤ እነሆ ታጥቆ እየ ተመላለሰ በማዕድ ያገለግላቸዋል።

፲፮፡እንግዲህ ጸልዩ፤ የድንገት ሞት እንዳያገኙቸሁም አድርጉ፤ የወልደ ዕገለ እመሕያው ጌትነትም በሚገ ለጥበት ጊዜ መላእክትም መለከት

ወይንፍሑ ቀርነ መላእክት ወይትነ ሥሑ ሙታን ወይመጽእ እግዚ እነ ምስለ ቅዱሳኒሁ በደመና ሰማይ ወዙሉሙ መላእክተ ኃይሉ ምስ ሌሁ ወይነብር ዲበ መንበረ መን ግሥቱ ወያሁሉ ለዲያብሉስ መስሕት ወይፈድዮ ለኩሉ በከመ ምግባሩ።

፲፯፣ ወእምዝ የሐውሩ ኃጥአን ውስተኩንኔ ዘለዓለም፣ ወጸድቃንሰ ውስተሕይወት ዘለዓለም። ወይት ፌሥሑ በመንግሥተ ሰማይት በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ኩኑኪ ድልዋነ ከመ ትርክቡ ሠናይቶ።

፲፰፣ ንስኢል ወናስተብቀዕ ገቤሁ ወንበል መድኃኒነ ዘህልው አምቅ ድመ ዓለም አምላክ አማልክት እግዚ ኩሉ ፩ አምላክ ገባሬ ኩሉፍጥረት እግዚአሙ ለአበዌነ ቅዱሳን ዘአ ልቦሙ ዐመፃ በገቤሁ አምላክ አበ ርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ መሐሪ ወሰራዬ ንጢአት ምእመን ወየዋህ ብዙጎ ግህል ወምሕረት ወአልቦ ዘይትግእ እምኔሁ ወኩሉ ክሡት በቅድሜሁ።

፲፱፣ ብከ ይትአመኑ ነፍሳተ ጸድ ቃን ወኪያክ ይሴፈዉ ቅዱሳን

በሚነፋብት ጊዜ፣ ሙታንም በሚ ነሡብት ጊዜ ጌታችንም ከቅዱሳን ጋር በደመና በሚመጣ ጊዜ፣ የሠራዊቱ አለቆች ሁሉም ከእርሱ ጋር በመጡ ጊዜ፣ በመንግሥቱ ዙፋንም በሚቀመጥ ጊዜ፣ የሚያ ስት ዲያብሉስንም በሚያጠፋው ጊዜ፣ ለሁሉም እንደሥራው በሚከ ፍለው ጊዜ ።

፲፯፣ ከዚህ በኋላ ኃጥአን ወደ ዘለ ዓለም ፍርድ በሚሄዱ ጊዜ፣ ጸድ ቃን ግን ወደ ዘለዓለም ሕይወት በሚሄዱ ጊዜ፣ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስም በመንግሥተ ሰማይት ደስ በሚላቸው ጊዜ፣ የድንገት ሞት እንዳትሞቱ አድርጉ፣ እንግ ዲህ በጎውን ታገኙ ዘንድ የተዘጋ ጃችሁ ሁኑ።

፲፰፣ ወደ እርሱ እንለምን፣ እንማል ድም፣ ከዓለም አስቀድሞ የነበረ መድኃኒታችን የአማልክት አምላክ ሁሉን የያዘ፣ ፍጥረትን ሁሉ የፈ ጠረ አንድ አምላክ በእርሱ ዘንድ ዐመፅ የሌለባቸው የቅዱሳን አባቶ ቻችን ጌታ የአብርሃምና የይስሐቅ፣ የያቆብም አምላክ ይቅርባይና ኃጢ አትን የሚያስተሠርይ የታመነ የዋህ ይቅርታንና ቸርነትን የሚያበዛ ከእርሱ የሚሸሸግ የሌለ ሁሉም በእርሱ ፊት የተገለጠ ነው እን በል።

፲፱፣ የጸድቃን ነፍሳት በአንተ ይታ መናሉ፣ ቅዱሳን አንተን ያመሰግናሉ፣

አቡሆሙ ለአለ አልቦሙ ነውር ወይሰምዕ ጸሎቶሙ ለንጹሐነ ልብ፤ ወያጸምዕ ስአለቶሙ ለአለ ኢያረ ምሙ ።

፳፤ አገድር እግዚአ ሥምረተክ ሳዕለ ኩሉ ፍጥረት እስመ አንተ ተአምር እምቅድመ ሕሊና ዘይ ሔሊ ልብ።

፳፩፤ ወኩሉ አጽናፈ ምድር የዐ ርጉ ለከ መሥዋዕተ ወዕጣነ በጸ ሎት ወበአኩቴት ።

፳፪፤ ዘሠርዐ መዋዕለ ይግቡሩ ጽድቀ ወርጎው አናቅጸ ምሕረቱ ለኩሉ ለዘየጋሥሥ ኪያሁ ወመ ሀረነ ሕገ ወሥርዐተ ወአለበወነ ከመ ብዕለ ዝ ዓለም ኃላፊ ውእቱ ወሥነ ላህይ ኢይነብር ለዝሉፉ ወጽንዐ ኃያላን ትማስን ፍጡነ ።

፳፫፤ እስመ ቀደመ አብርሃም አቡነ ሐዊረ በፍኖተ ጽድቅ ወወሀብኮ ክብረ ወብዕለ ወበአሚን ፈጸመ ሕይወቶ ወትቤሉ አበዝነ ዘርዐከ ከመ ኮከበ ሰማይ ወከመ ጥፃ ባሕር፤ ወወሀብኮ ይስሐቅሃ ባረኮ ወትቤሉ እሄሉ ምስለ ዘርእከ እምድጎሬከ፤ እስመ አእመርናሁ ከመ ለክርስቶስ ውእቱ ዘይቤሉ ከመዝ።

ነውር የሌለባቸው የቅዱሳን አባታ ቸው ነው፤ ልባቸው ንጹሕ የሆነ ሰዎችንም ጸሎት ይሰማል፤ ዝም የማይሉ ሰዎችንም ልመና ያጭ ጣል።

፳፤ እቤቱ በፍጥረቱ ሁሉ ላይ ፈቃድህን አላድር፤ ከአላብ እስቀ ድመህ ልብ የሚያበወን አንተ ታውቀለህና ።

፳፩፤ የምድር ዳርቻዎች ሁሉም በጸሎትና በምስጋና መሥዋዕት ንና ዕጣንን ለአንተ ያሳርጋሉ።

፳፪፤ ጽድቅን ያደርጉ ዘንድ ዘመና ትን የሠራ እርሱ ነው፤ እርሱንም ለሚሻ ሰው የቸርነቱ በር የተከ ፈተ ነው ፤ ሕግንና ሥርዓትንም አስተማረን፤ የዚህ ዓለም ሀብትም ኃላፊ እንደሆነ የመልክ ደም ግባትም ለዘለዓለም ጸንቶ እንደማ ይኖር፤ የጎይለኞች ብርታትም ፈጥና እንደምትጠፋ አስታወቀን ።

፳፫፤ አባታችን አብርሃም በጽድቅ መንገድ መሄድን ጀምሯልና፤ ክብርንና ሀብትን ሰጠኸው፤ ዘመ ኑንም በሃይማኖት ጨረሰ፤ ዘርህን እንደ ሰማይ ኮከብና እንደ ባሕር አሸዋ አበዛልሃለሁ አልኸው፤ ይስ ሐቅንም ሰጠኸው፤ እንዲሁም ብለህ ባረክኸው፤ ከአንተም በኋላ ከዘርህ ጋር እኖራለሁ፤ እንዲህ ያለው ስለ ክርስቶስ እንደሆነ ዐውቀና ልና።

፻ ዘፍ. ፳፮. 12-13

፳፬፤ ወለአቡነ ያዕቆብ ዘፈነውኮ ብሔረ ግብጽ ወትቤሎ ናሁ እነ እሄሉ ምስሌክ ወአብዝኖ አበዝገክ ፈድፋደ።

፳፭፤ ወከማሁ ትቤሎ ለሙሴ ቊል ዔክ ቅዱስ ወምእመን በገበ ዕፀ ጳጦስ እነ ሀልው እምቅድመ ዓለም ወይሄሉ ስምዖ እስከ ለዓለም።።

፳፮፤ ወአንተሰ እግዚአ ለዓለም ትነ ብር ወዝክርከኒ ለትውልደ ትውልድ፣ ወባርክ ዘርዐ አብርሃም ይኩኑ ቡሩካነ እስከ ለዓለም።።

፳፯፤ ፈጠርኮ ለሰብእ ይኩን ነባቤ ወአንተ ትቤ በጥበብክ ንግብር ሰብእ በአርአያነ ወበእምሳሊነ ወሢምኮ ለአዳም ይኩን መስፍነ ላዕለ ኩሉ ወወሀብኮ ሕይወተ ዘለዓለም።።

፳፰፤ ወሶበ ዓለወ ትእዛዘክ አውፃ እኮ እምገነት ወእምጸእክ ላዕሌሁ ሞተ።።

፳፱፤ ወእምዝ ፈነውኮ ለዋሕድ ወልድክ ወእንሣእኮ እምድቀቱ ወእግባእኮ ውስተ ገነተ ትፍሥ ሕት።።

፴፤ አንተ እግዚአብሔር ባሕቲ ትክ ዐቢይ ወንያል ወግሩም መሓሪ ወየዋህ አኃዜ ኩሉ ዘትገብር መን ክረ ዘኢታርጎቅ ሣህለክ እምላዕለ ኩሉ ተግባሩ ወፍጥረቱ ኒር ወመፍቀሬ ሰብእ።።

፳፬፤ አባታችን ያዕቆብንም ወደግ ብፅ የላክኸው አንተ ነህ፤ እነሆ ከአንተ ኃራ እኖራለሁ ፈጽሜም አበዛሃለሁ አልከው ።።

፳፭፤ ቅዱስና የታመነ ወዳጅህ ሙሴንም እንደዚሁ በቊጥቋጠው ዘንድ እኔ ከዓለም በፊት የነበርኩ ነኝ፤ ስሜም እስከ ዘለዓለም ይኖራል አልከው።።

፳፮፤ አንተ ግን ለዘለዓለም ትኖራለህ ፤ መታሰብም ለልጅ ልጅ ነው ፤ የአብርሃም ልጆችም እስከ ዘለዓለም የተባረኩ ይሆኑ ዘንድ ባርክ።።

፳፯፤ ሰውን የሚናገር ይሆን ዘንድ ፈጠርከው፤ ሰውንም በመልካችን ንና በምሳሌያችን እንፍጠር ብለህ በጥበብህ ተናገርክ፤ አዳምንም በሁሉ ላይ መስፍን አድርገህ ሾምከው፤ የዘለዓለም ሕይወትንም ሰጠኸው።።

፳፰፤ ትእዛዝህንም በአፈረሰ ጊዜ ከገነት አውጥተህ በእርሱ ላይ ሞትን አመጣህ።።

፳፱፤ ከዚህም በኋላ አንድ ልጅህን ልከህ ከውድቀቱ አነሣኸው፤ ደስታ ወደ አለበት ገነትም መለስከው።።

፴፤ እግዚአብሔር ገናና ኃይለኛ የምታሰፈሩ የምትምር የዋህ፤ ሁሉን የያዘህ፤ ድንቅን የምትሠራ፤ ከሥራውና ከፍጥረቱ ሁሉ ላይ ይቅርታ ህንም የማታርቅ፤ ቸርና ሰውን የምትወድ አንተ ብቻ ነህ።።

እ ዘዐ ፫፡ ፲፬
፳ መዝ ፻፳፡፲፫-፲፬
ዘ ዘፍ ፫ ፡ ፳፮ - ፳፫

፴፩፡ ወትዮውሆሙ ለኃጥአን ወትመ ይጠሙ በብዝን ምሕረትከ።

፴፪፡ ወእንዘ ኢይደልውን ናንቀዕዱ ገቤከ ወናነሥእ አዕይንቲነ ውስተ ሰማይ አንተሰ ትኔጽር በጽንዑ ገይ ልከ ዲበ ትሕትናነ ።

፴፫፡ ሰማይ ስቁል በትእዛዝከ ወም ድር ጸንዐት በቃልከ፡ እስመ ኃያል አንተ እግዚአ ወጽድቅ ኩነኔከ መልዐ ምድረ ዘፈጠርከ።

አንቀጽ ፴፬

በአንተ ቅኔ ሠራዊት መንፈሳውያን ወቅድስት ቤተ ክርስቲያን፤
፩፡ ኩሎሙ ሠራዊተ መላእክት መንፈሳውያን ነደ እሳት እሙንቱ ወቅዱላን ኪሩቤል ወሱራፌል አለ ፮ ክነፊሆሙ ኪያክ ይሉብሉ በባይ ቃል ወይዜምሩ በቃል ዘኢያረምም ወይብሉ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር ጸባኦት ፍጹም ምሉዕ ሰማያተ ወምድረ ቅድሳተ ሰብሐቲከ፤

፪፡ ወጉልቆሙ ሰእሙንቱ መላእክት ወሊቃነ መላእክት መናብርት ወሥልጣናት አጋዕዝት ወኃይላት ወሊቃናት ኪሩቤል ወሱራፌል፤ ይጸርሉ ወይብሉ ይትባረክ እግዚአብሔር አምላክ እስራኤል

፴፩፡ ኃጥአንን የዋህን ታደርጋለህ በቸርነትህም ብዛት ትመልሳቸዋለህ።

፴፪፡ እኛም ወደ አንተ አንጋጠን ዓይኖቻችንን ወደ ሰማይ አቅንተን እንመለከት ዘንድ ሳይገባን አንተ በኃይልህ ጽናት መዋረዳችንን ትመለከታለህ።

፴፫፡ ሰማይ በትእዛዝህ የተሰቀለ ነው፤ ምድርም በቃልህ ጸናች፤ ጌታ ሆይ አንተ ኃይለኛ ነህና፤ ፍርድህም እውነት ነውና የፈጠርከው ምድርን መላ ።

ሠላሳ ሰባተኛ አንቀጽ

ስለ መንፈሳውያን መላእክትና ቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ይናገራል፤
፩፡ የእሳት ነበልባል የሆኑ የረቂቃን መላእክት ሠራዊት ሁሉ ከንፎቻቸው ስድስት የሚሆኑ ሱራፌልና ኪሩቤልም በታላቅ ቃል አንተን ያመሰግናሉ፤ ዝም በማይል ቃልም ይዘምራሉ፤ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ፍጹም የሠራዊት ጌታ የጌትነትህ ምስጋና ሰማያትንና ምድርን የመላ ነው ይላሉ ።

፪፡ የእነዚያም መላእክትና የመላእክት አለቆች ቁጥራቸው የወገን ሰማቸው መላእክት መናብርት ሥልጣናት አጋዕዝት ኃይላት ሊቃናት ኪሩቤል ሱራፌል ይባላሉ፤ እየጮሁም የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር ይመሰገን ከእሕዛብ ወገን

ወብርክት ዛቲ ቤተ ክርስቲያን እንተ አሕዛብ ትመስል ንይሉ ሰማያት መዓልተ ወሌሊተ በነፍስ ቅዱስ ወበልብ ንጹሕ ይዜምሩ ከመዝ ወይብሉ።

፫፣ ሠረገላሁ ለእግዚአብሔር ዕልፍ አእላፋት ወትእልፊተ አእላፋት ይሉብኡም ለእግዚአብሔር በደብረ ሲና ቅዱስ ሰማያት ወኩሉ ዘውስቴ ቶሙ ይገንዩ ለከ።

፬፣ እስመ አንተ ሰቀልኮ ለሰማይ ከመ ቀመር፤ ውሣረርካ ለምድር ወአጽናዕካ ዲበ ማይ።

፭፣ ወፈጠርክ ጽልመተ ወብርሃነ ወጉለቆሙ ለከዋክብት በምልዖሙ ወሰመይኮሙ ለኩሉሙ በበእስማቲ ሆሙ ወኩሉ ፍጥረት ይዜንዉ ዕብ የከ ወዕፀወ ገዳምኒ አንተ አብ ቈልከ።

፮፣ ወበእንተዝ መፍትው ኩሉ ፍጥረተ ሰብእ የዐርጉ ለከ ስብሐተ ወአኩቴተ መሥዋዕተ ወቍርባነ ወዕጣነ በእግዚእነ ወመድጋኒነ ኢየ ሱስ ክርስቶስ ዋሕድ ወልድከ ።

፯፣ አንተ ውእቱ ባሕቲትከ አጋዜ ኩሉ ኄር ወመፍቀሬ ሰብእ ወገ ባሬ ሠናያት እስመ ለከ ስብሐተ ወእኒዝ ለዓለመ ዓለም አሜን።

የምትሆን ቡርክት ቤተ ክርስቲያ ንም የሰማያት መላእክት ኃይልን ትመስላለች ይላሉ ሌሊትና ቀንም በልዩ ሰውነት በንጹሕ ልቡና እን ዲህ እያሉ ያመሰግናሉ ።

፫፣ የእግዚአብሔር ሠረገላው እልፍ አእላፋት የአእላፋት ትእልፊት በቅዱስ የሲና ተራራ እግዚአብ ሔርን ያመሰግኑታል፤ ሰማያትና በውስጣቸው ያለው ሁሉ አንተን ያመሰግናሉ።

፬፣ አንተ ሰማይን እንደ ዋልታ ሰቅለ ኸዋልና ምድርንም መሠረትሃት በውሃም ላይ አጽንተሃታልና።

፭፣ ጨለማንና ብርሃንን ፈጠርህ ከዋክብትንም በመላቸው ቄጠርህ ቸው ሁላቸውንም በየሰማቸው ጠራኻቸው፤ ፍጥረትም ሁሉ ገናና ነትህን ይናገራሉ፤ የዱር እንጨቶ ችንም አንተ አበቀልህ።

፮፣ ስለዚህም ነገር የሰው ፍጥረት ሁሉ ክብርንና ምስጋናን መሥዋዕ ዕትን፣ ቍርባንን፣ ዕጣንንም በአ ንድ ልጅህ በጌታችንና በመድጋ ኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ለአንተ ያሳርጉ ዘንድ አገባብ ነው ።

፯፣ ሁሉን የፈጠርክ ቸር ሰው ወዳጅ በጎ ነገርን የምታደርግ አንተ ብቻ ነህ፤ ለአንተ ክብርና ሥልጣን ይገ ባል ለዘለዓለሙ አሜን ።

፳፤ አንተ በሰማይ ወአንተ በምድር ወአንተ በባሕር ወአንተ በታሰተ ጋብአሙ ለኩሎሙ ፍጥረት እምአጽናፈ ምድር ወአልቦ ተፍ ጸሜት ለዕባይክ ።

፴፩፤ እስመ አኮ ንሕነ ዘነበብነ ዘንተ አላ አንተ ትቤ አነውአቱ እግዚአብሔር አምላክ ዘመልዕልተ ሰማያት ወአነ ህልው ውስተ ኩሎ መካን ወአልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌየ።

፲፩፤ እሙን ውእቱ ቃልከ ወአልቦ ዘይመስል ኪያክ እግዚአብሔር ቅዱስ እግዚአሙ ለቅዱሳን ወነፍሱ ኩሎ ውስተ እዴክ ለክ ይደሉ ስብሐት ወልዕልና።

፲፩፤ ዘኢይትዌለጥ መንበሩ ወኢይደክም ኃይሉ ወኢይትከህል ዜንዎ ዕባዩ ወመንክር ሥነ ላህዩ።

፲፪፤ ወአልቦ ዘይክል ቀሪቦ ንቦ ማን ደሩ ወአልቦ ጉልቁ ለአእምሮ ጥበቡ ኢየገልቅ ጽድቁ ወኢይጽሕቅ ዘይመክር ወኢየገሥሥ ዘይረድእ።

፲፫፤ አልቦቱ ጥንት ወኢተፍጻሜት ኢየገልቅ መንግሥቱ ።

፳፤ በሰማይ አንተ ነህ፤ በምድርም አንተ ነህ፤ በባሕርም አንተ ነህ፤ ፍጥረትን ሁሉ ከምድር ዳርቻዎች የምትሰበስባቸው አንተ ነህ፤ ለገናንነትህ ፍጻሜ የለውም።

፴፩፤ ይህንንም የተናገርነው እኛ አይደለንም፤ ነገር ግን አንተ እኔ ከሰማዮች በላይ ያለሁ አምላክ እግዚአብሔር ነኝ፤ በቦታውም ሁሉ እኔ አለሁ፤ ያለ እኔም ሌላ አምላክ የለም አልህ።

፲፩፤ ቃልህም የታመነ ነው፤ የቅዱሳን ጌታቸው ቅዱስ እግዚአብሔር አንተን የሚመስል የለም፤ የሁሉ ነፍስም በእጅህ የተያዘ ነው፤ ለአንተ ክብርና ልዕልና ይገባል።

፲፩፤ ዙፋኑ የማይለወጥ ኃይሉም የማይደክም ነው፤ ገናንነቱን መናገር አይቻልም፤ የመልኩም ማማር ድንቅ ነው።

፲፪፤ ወደ ማደሪያውም መቅረብ የሚችል የለም፤ ለጥበቡ ዕውቀትም ቊጥርም የለውም፤ ጽድቁ አያልቅም፤ የሚመክረውም አይኻም፤ የሚረዳውም አይፈልግም።

፲፫፤ ጥንት የለውም፤ ፍጻሜም የለው፤ መንግሥቱም አያልቅም።

፩ ዘጸግ ፱፡፴፬
፪ ኢላ ፵፻፲፫

፲፬፤ ወአልቦ ዘይክል መዋኔ ኃይሉ ወአልቦሙ ጉልቁ ለሠ ራዊተ መላእክት ለእለ ይተለክ ክዎ ።

፲፭፤ አንተ ውእቱ አቡሃ ለጥቡብ ገባሬ ኩሉ፣ ፍጥረት ወገባሪሃ ለሕግ።

፲፮፤ አንተ ታማሰኛሙ ለዕልዋን ወትዳሰዮሙ ለጸድቃን እግዚአብ ሔር አቡሁ ለእግዚእነ ወመድኃ ኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአሙ ለእለ ይገንዩ ሎቱ ወአልቦ ሐሰት ቡንቤሁ ።

፲፯፤ ኢይነሥእ ህልያነ ቡወስተ ፍትሕ ወአልቦጉልቁ ለአኩቴቱ።

፲፰፤ ለክ ይደሉ ክብር ወሰብሐት ወሰጊድ ዘያዕርግ ገቤከ ኩሉ ነፍስ ነባቢ ለዓለሙ ዓለም አሜን።

አንቀጽ ፴፱

በአንተ ከመ መፍትው ናዕርፍ ሰንበታተ ወናጽምዕ ቃለ መጻሕ ፍት ቅዱሳት።

፩፤ ከመ ንግብር ፈቃዶ ወንዘከር ሕማማቲሁ ዘገብረ በእንቲእነ እግ ዚአብሔር ቃል አኃዜ ኩሉ ዘፈ ጠረ ዓለሙ በኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒን።

፲፬፤ ኃይሉን ማቸነፍ የሚችለው የለም፤ ለሚላኩት ሠራዊተ መላእ ክትም ቍጥር የላቸውም።

፲፭፤ የጥቡብ አባቷ አንተ ነህ፤ ፍጥ ረትን ሁሉ የፈጠርክ ሕግንም ሁሉ የሠራህ አንተ ነህ ።

፲፮፤ በእርሱ ዘንድ ሐሰት የሌለ፤ ለሚገዙለት ሰዎች ጌታቸው የሚ ሆን የጌታችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባቱ እግዚአ ብሔር አብ አንተ ወንጀለኞችን ታጠፋቸዋለህ፤ ለጸድቃንም ዋጋቸ ውን ትሰጣቸዋለህ።

፲፯፤ በፍርድ መማለጃን አይቀበልም፤ ለምስጋናውም ቍጥር የለውም።

፲፰፤ የሚናገር ነፍስ ሁሉ ወዳንተ የሚያርግ አምላክ ሆይ ለአንተ ክብርና ምስጋና መስገድም ይገባል፤ ለዘላለሙ በእውነት ።

ሰላሣ ስምንተኛ አንቀጽ

ሰንበቶችን ዕረፍት እናደርግ ዘንድ፤ የቅዱሳት መጻሕፍትንም ቃል እና ደምጥ ዘንድ እንዲገባ ይናገራል።

፩፤ ፈቃዱን እንድናደርግና ሁሉን የያዘ ዓለምን ሁሉ የፈጠረ መድኃኒ ታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአ ብሔር ቃል ስለኛ ያደረጋቸውን መከራዎቹንም እናሰብ ዘንድ እንደ ሚገባ ይናገራል።

፪፤ ወሠርዐ ሰንበተ ወአዕረፈ ባቲ እምኩሉ ግብሩ ወሰነኒ አዘዘነ ናዕርፍ እምኩሉ ግብረ እደዊነ ወንኩን ድልዋነ ሰተቀንዮ ገቢረ ትእዛዛቲሁ ፩ ።

፫፤ ወገብረ ሰነ መዋዕለ በዓላት ፍሥሐ ለነፍሳቲነ ።

፬፤ ወንዘክር ኪነ ጥበቡ ለዘሠምረ እግዚአብሔር ቃል ይትወለድ እምብእሲት በእንቲአነ ።

፭፤ ወአስተርአዩ ገሀደ በዝ ግብር ወተጠምቀ ከመ ሰብእ እንዝ እምላክ ውእቱ ።

፮፤ ወተዐገሠ ሕማማተ መስቀል ወሞተ ወተንሥእ እሙታን በዐቢይ ኃይል።

፯፤ ወበእንተዝ ንግበር ንሕነኒ በዓለዕለተ ትንሣኤሁ ቅድስት፤ ወናክብር እሑደ ሰንበተ፤ ወንሰብሕ ወንዘምር ለዘሞዎ ለሞት ወአብርሀ ኩሉ ዓለመ ወጸገወነ ክብረ ወስብሐተ ዘእንበለ ሙስና፤ ወአስተጋብእሙ ለዝርዋን ሕዝብ ወረሰዮሙ ይኩኑ ፩ መርዔተ ንጹሐ ወባረክ ላዕሌ ሆሙ ከመ ባረኮ ለእስራኤል።

፪፤ ሰንበትን ሠራ፣ ከሥራውም ሁሉ አረፈባት፣ እኛም ከእጆቻችን ሥራ ሁሉ እናርፍ ዘንድ ፣ ትእዛዛቱንም ለማድረግ ለአገልግሎት ሥራ ዝግጁዎች እንሆን ዘንድ አዘዘን ።

፫፤ ለሰውነቶቻችን ደስታም የበዓላት ቀኖችን ሠራልን ።

፬፤ ስለእኛ ከሴት ይወለድ ዘንድ የወደደ የእግዚአብሔር ቃል የጥበቡን ብልሃት እናሰባለን።

፭፤ በዚህም ሥራ ተገለጠ ፣ እምላክም ሲሆን እንደ ሰው ተጠመቀ።

፮፤ የመስቀልንም መከራዎች ታገሠ፤ ሞተም ፣ በታላቅ ኃይልም ከሙታን ተለይቶ ተነሣ።

፯፤ ስለዚህም የቅድስት ትንሣኤውን ዕለት በዓል፣ እናድርግ ፣ እሑድ ሰንበትንም እናክብር፣ ሞትን ድል ያደረገውን፣ ዓለሙንም ሁሉ ያበራውን፣ ያለ ጥፋትም ክብርንና ምስጋናን የሰጠንን ፣ የተበታተኑትንም ሕዝብ የሰበሰባቸውንና አንድ ንጹሕ መንጋ ያደረጋቸውን፣ እስራኤልን እንደ ባረከው የባረካቸውን እናክብር እና መስግን።

፩ ዘፍ ፪ - ፪ና፫

፰፤ አንተ እግዚአብሔር ዘላውጃለሁ ለአባዊን እምድረ ግብፅ ወባላህ ኮሙ እምቅኔ መሪር ወአድገን ኮሙ እምባሕር ወእምግብረ ግን ፋል።

፱፤ ወአውጃለሁ እምትምልክተ ፈርዖን ወሠራዊቱ ወአጎለፍኮሙ ባሕረ እንተ የብስ ወሌሰይኮሙ በገዳም ኩሎ ሠናያተ ወሠራዕክ ሎሙ ሕገ ፲ተ ቃላተ ዘነቡብክ በቃልክ ወዘጸሐፍክ በእዲክ።

፲፤ ወአዘዘኮሙ ያዕርፉ በዕለተ ሰንበት ከመ ይግነዩ ለከ ወይድገኑ እምኩሎ አኩይ ወአሠርኮሙ በቃለተ ግሃጽ።

፲፩፤ ወአስተጋባእኮሙ ወአባእኮሙ ውስተ ቤተ መቅደስክ።

፲፪፤ ወበእንተዝ አዘዘኝ ናዕርፍ በኩሎ ሰንበት እስመ በዕለተ ሰንበት አዕረፈ እግዚአን እምኩሎ ግብሩ።

፲፫፤ ንጎሥሥ እንክ ኩሎ ሕጎ ወና እኩቶ ወንባርኮ ለእግዚአብሔር በእንተ ኩሎ ዘጸገውነ ሠናይቶ ለውሎደ ሰብእ።

፲፬፤ ወእምዝ ኩሎ ተዐቢ ትንሣኤሁ ቅድስት ዘመሀረን እግዚአን ወመድኅኒን ወፈጣሪን እግዚአብሔር ቃል ዘተወልደ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም እምኣብ።

፰፤ አቤቱ አባቶቻችንን ከግብፅ ምድር ያወጣሃቸው፤ ከጽኑዕ አገዛዝም ነፃ ያደረግሃቸው፤ ከባርነትና ጡብ ከመሥራትም ያዳንካቸው አንተ ነህ።

፱፤ ከፈርዖንና ከሠራዊቱ አምልኮት አውጥተህ ባሕሩንም እንደ የብስ አሳለፍካቸው፤ በምድረ በዳም በጎውን ሁሉ መገብሃቸው፤ በቃልህ የተናገርካቸውንና በእጅህ የጻፍካቸው የአሥሩ ቃላትንም ሕግ ሠራህላቸው።

፲፤ ለአንተም ይገዙ ከከፋም ሥራ ሁሉ ይድኑ ዘንድ በሰንበት ቀን እንዲያርፉ አዘዘሃቸው፤ በምክር ቃልም እንድ አደረግካቸው።

፲፩፤ ሰብስቦህም ወደ ቤተ መቅደሱ አገባሃቸው።

፲፪፤ ስለዚህም በሰንበት ሁሉ እናርፍ ዘንድ አዘዘን፤ ጌታችን በሰንበት ቀን ከሥራው ሁሉ አርፏልና።

፲፫፤ እንግዲህ ሕጉን ሁሉ እንፈልግ ለሰው ልጆች ስለ ሰጠን መልካም ሁሉ እግዚአብሔርን እናክብረው እናመስግነው።

፲፬፤ ከዚህም ሁሉ ዓለም ሳይፈጠር ከአብ የተወለደ ጌታችንና መድኃኒታችን፤ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ቃል ያስተማረን ቅድስት ትንሣኤው ትበልጣለች።

ዘፀ ፲፬፡ ፳፩-፴፩
ዘፀ. ፳.፮-፲
ዘፍ ፱.፪

፲፭፡ ወተወልደ እማርያም ድንገል ዘእንበለ ትድምርት ሐመ ወተሰቅለ ወሞተ በመዋዕለ ጲላጦስ ጳንጤ ናዊ ወተንሥእ እሙታን በዕለተ ሰንበተ ክርስቲያን።

፲፮፡ ተዘከር እግዚአ ዘናበውእ ለከ በዛቲ ዕለት መሥዋዕተ ወቍርባን ወእኩቴተ ለሰምከ ቅዱስ ለሠናይ ዕበዩ ገይልከ።

፲፯፡ ወፈጸምከ ትንቢተ ወመሐርካ ለጸዮን ወተሣሃልካ ለኢየሩሳሌም ወአልዐልከ መንበሮ ለዳዊትንብርከ ማእከሌን በልደተ ክርስቶስ ዘተ ወልደ እምዘርኩ በሥጋ እምድ ንግል።

፲፰፡ አንተ እግዚአ ተወከፍ ጸሎተ ወሰዕለተ ሕዝብከ እለ ይጼውዑከ በጸድቅ በከመ ተወከፍኮሙ ለጸ ድቃን በበዘመኑ።

፲፱፡ ቀዳሚ ለአቤል ዘነጸርከ ላዕለ መሥዋዕቱ ወተወከፍከ።

፳፡ ወለኖጎ አመ ይወፅእ እምታ ቦት ወለአብርሃም አመ ይወፅእ እምብሔረ ከላውዴዎን።

፳፩፡ ወለይስሐቅ አመ ይወፅእ እም ዐዘቅተ መሐላ ወለያዕቆብ በቤቴል ወለሙሴ በደብር ወለኦርን በገዳም ወለኢያሱ ወልደነዌ በገልገላ።

፲፭፡ ከድንገል ማርያምም ያለሩካቤ ተወልደ ፤ በጳንጤናዊው በጲላ ጦስ ዘመንም ታመመ ፤ ተሰቀለ፤ ሞተም፤ በክርስቲያን ሰንበት ቀንም ከሙታን ተለይቶ ተነሣ።

፲፮፡ እቤቱ በዚህች ቀን የምናቀርብ ልህን መሥዋዕትና ቍርባን ለቅ ዱስ ስምህና ለመልካም ገናና ኃይ ልህም የምናቀርበውን ምስጋና አስብ።

፲፯፡ ትንቢትንም ፈጽመህ፤ ለጸዮን እዘንክላት፤ ኢየሩሳሌምንም ይቅር አልሃት፤ ከልጁ ከድንገል በሥጋ በተወለደ በክርስቶስ ልደትም የወ ዳጅህን የዳዊትን ዙፋን በኛ መካ ከል ከፍ ከፍ አደረግህ ።

፲፰፡ እቤቱ አንተ በየዘመኑ ጸድቃንን እንደተቀበልካቸው በእውነት የሚ ጠሩህ የሕዝብህን ልመናና ጸሎት ተቀበል።

፲፱፡ መጀመሪያ የአቤልን መሥ ዋዕት ተመልክተህ ተቀበልህ ።

፳፡ ኖጎ ከመርከብ በወጣ ጊዜ ፤ አብርሃምም ከከላውዴዎን በወጣ ጊዜ ።

፳፩፡ ይስሐቅም ከመሐላ ጉድጓድ በወጣ ጊዜ ያዕቆብም በቤ ቴል፤ ሙሴን በተራራ፤ ኦርንንም በምድረ በዳ የነዌ ልጅ ኢያሱንም በገል ገላ፤ ተቀበልህ ።

፳፡ የሐ ፲፱ ፲፱ - ፲፭
እ ርግ ፩፡፩-፭
ኢ ዘፍ፡ ፱፡፱
፳፡ ዘፍ፡ ፳፡፲፭
ሀ-ዘፍ፡ ፳፯፡ ፳፯፡ ፲ሊያ. ፭.፲.፲፭

ጳ፪፣ ወለጌዴዎን በዲበ ከተሐት ፣ ለማኑሄ ወብእሲቱ እንትኩይ ወለ ሶምሶን ሶበ ይጸምእ እምቅድመ ዮብስ፣ ወለዮፍታሑ በውስተ ቀትል፣ ወለባርቅ ወዲቦራ ሳዕለ ሲሣራ፣ ወለሳሙኤል ዘመሴፋ፣ ።

ጳ፫፣ ወለዳዊት በውስተ ገራህተ ኦርና ኢያቡሳዊ ወለሰሎሞን በገባ ያን ዘኢየሩሳሌም፣ ወለኤልያስ በደ ብረ ቀርሜሎስ፣ ወለኤልሳዕ በገበ አንቅዕት፤።

ጳ፬፣ ወለኢዮሳፍጥ በውስተ ጸብእ ወለሕዝቅያስ በውስተ ደዌሁ ወዲበ ሰናክራም፤።

ጳ፭፣ ወለምናሴ በደብረ ከሰዳውያን (ከላውዴዎን) እምድሃረ አበሰ፤።

ጳ፮፣ ወለኢዮስያስ በፓሳ፤።

ጳ፯፣ ወለዕዝራ አመ ይትመየጥ እምዴዋዋ፤።

ጳ፰፣ ወለዳንኤል በግበ አናብስት፤።

ጳ፱፣ ወለዮናስ በውስተ ከርሠ አን በሪ፤።

፴፣ ወለሠለስቱ ደቂቅ በውስተ ዕቶን እሳት፤።

፴፩፣ ወለሐና በደብተራ ስምዕ በውስተ ታቦት፤።

ጳ፪፣ ጌዴዎንን በጭንጫ ላይ፣ ማኑሄንና ሚስቱን እንትኩይንም፣ ሶም ሶንንም አስቀድሞ በደረቁ ቦታ በተ ጠማ ጊዜ፣ ዮፍታሑንም በውጊያ ጊዜ፣ ባርቅንና ዲቦራንም በሲላራ ላይ፣ ሳሙኤልንም በመሴፋ ፣

ጳ፫፣ ዳዊትን በኢያቡሳዊው በኦርና እርሻ ፣ ሰሎሞንንም በኢየሩሳሌም በገባዎን ፣ ኤልያስንም በቀርሜሎስ ተራራ ፣ ኤልሳዕንም በምንጮች ዘንድ።

ጳ፬፣ ኢዮሳፍጥን በጦር ጊዜ፣ ሕዝቅ ያስንም በደዌው በሰናክራምም ላይ።

ጳ፭፣ ምናሴንም ከበደለ በኋላ በከላ ውዴዎን ተራራ።

ጳ፮፣ ኢዮስያስንም በፓሳ።

ጳ፯፣ ዕዝራንም ከዴዋዊ በተመለሰ ጊዜ ።

ጳ፰፣ ዳንኤልንም በአንበሶቹ ጉድጓድ።

ጳ፱፣ ዮናስንም በዓሣ አንበሪ ሆድ ውስጥ።

፴፣ ሠለስቱ ደቂቅንም በእሳት ጉዳ ጓድ ውስጥ።

፴፩፣ ሐናንም በምስክሩ ድንኳን ቦታ ቦት ውስጥ።

1 መሳ 1፫- 1፬-1፭
2፩. ደ 1ገሥ. ደ. 1፬፣ 1፮፣ መዋ. ቀዳ. ጳ፩. 1፭
2፪. ደ 1፮፣ መዋ. ፴፩-ጳ-ጳ፱
2፫. ደ 1፮፣ መዋ. ፴፩-ጳ-ጳ፱
2፬. ደ 1፮፣ መዋ. ፴፩-1፭
2፭. ዕዝራ. ፯- ፮
2፮. ዳን ፮-ጳ፱
2፯. ዮናስ. ደ-1፭
2፰. ዳን. ፫. ፯- ፶፩
2፱. ስ ሳሙ. ፩. 1፱-ጳ

፴፪፣ ወለነህምያ ለመ የሐንፅ ጥቅመ ምስለ ዘሩባቤል።

፴፫፣ ወለማትያን ምስለ ደቂቁ ውስተ ማዕዘንት።

፴፬፣ ወለኢያኤል በዲቦ በረከት።

፴፭፣ ወይእኬኒ ከማሁ ተወክፍ ጸሎ ቶሙ ወስእለቶሙ እለ ያበ ውኑ ንቤክ በእእምሮ በኢየሱስ ክርስቶስ።

፴፮፣ ነአኩተክ በእንተ ኩሉ ግብር አኃዜ ኩሉ ኢታርጎቅ እምኔነ ሣህ ለክ ወምሕረተክ እስመ አንተ መሐሪ ወመስተሣህል ለኩሉ ተው ልደ ትውልድ።

፴፯፣ ዘተወክፍከሙ ለሄኖስ ወለሄ ኖክ ወሰኖጎ ወበመዋዕለ ሙሴ ወኢያሱ ወመሳፍንት።፳፮

፴፰፣ ወበመዋዕለ ሳሙኤል ወኤል ያስ ወባዕዳን ነቢያት።

፴፱፣ ወበመዋዕለ ዳዊት ወካልኣን ነገሥት።

፵፣ ወበመዋዕለ አስቴር ወመርዶ ክዮስ ወበመዋዕለ ዮዲት ወበመዋ ዕለ ይሁዳ ወመቃብዮስ ወአ ኃዊሁ።፳፻

፵፩፣ ወለነኒ ከማሁ ተወክፍ በመ ዋዕሊን።

፴፪፣ ነህምያንንም ከዘሩባቤል ጋራ ግንብን በሠራ ጊዜ።

፴፫፣ ማትያንንም ከልጆቹ ጋራ በማ ዕዘንት ውስጥ።

፴፬፣ ኢያኤልንም በባረከት ላይ።

፴፭፣ ዛሬም እንደዚሁ በዕውቀት ወዳንተ የሚያቀርቡትን ጸሎታቸ ውንና ልመናቸውን በኢየሱስ ክር ስቶስ ተቀበል ።

፴፮፣ ሁሉን የፈጠርክ ሆይ ፤ ስለ ሥራው ሁሉ እናመሰግንሃለን፤ ይቅርታህንና ምሕረትህን ከእኛ አታርቅ፤ አንተ ለልጅ ልጅ ሁሉ መሐሪና ይቅር ባይ ነህና።

፴፯፣ ሄኖስንና ሄኖክን ፤ ኖጎንም የተቀበልካቸው በሙሴና በኢያሱ በመሳፍንትም ዘመን።

፴፰፣ በሳሙኤልና በኤልያስ በሌ ሎችም ነቢያት ዘመን።

፴፱፣ በዳዊትና በሌሎችም ነገሥታት ዘመን ።

፵፣ በአስቴርና በመርዶክዮስ ዘመን፤ በዮዲት ዘመን፤ በይሁዳና በመቃቢስ በወንድሞቹም ዘመን።

፵፩፣ ለእኛም በዘመናችን እንደዚሁ ተቀበል ።

፳ ነህምያ፡ ዮ-፲፮
፳፩ ዛሬ-፤-፳፫
፳፪ አስቴር-፪-፳፭-፳፮

፵፪፣ በዐቢይ ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስ ወልድክ ዘእድጋንክን እመ ጥባሕት ወረኃብ ወሴሰይክን ወአጽ ገብክን ወፈወስክን እምደዌ ልሳናት እኩያን፤ ወሠወርከን እምኔሆሙ።

፵፫፣ ኪያክ ነአኩት ኩሉ ጊዜ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘጸጎክን ቃለ ጥዑመ ወነባቤ፤ ወልሳነ ሠናዩ ከመቃለ አርጋኖን ወረሰይክን ንፍልጥ ጥዑመ ወመሪረ።

፵፬፣ ዐይነ ለርእይ ወእዘነ ለሰሚዕ ወአንፈ ለአጼንም ወእደ ለገሢሥ ወእግረ ለሐዊር ወዘንተ ፈጠርክ በንስቲት ነጠብጣብ ዘይትዐቄር ውስተ ማኅፀን ወጸጎክ ነፍሰ እንተ ኢትመውት ወረሰይኮ ይኩን ብእሴ ብሩህ ወገሠጽኮ በሕግክ ወአሠርገውኮ በትእዛዛቲክ ።

፵፭፣ ወእምድኅረ ኅዳጥ መዋዕል ረሰይኮ መዋቲ ወጸገውኮ ትንሣኤ።

፵፮፣ ምንተ እንክ የዐሥዩክ ሰብእ ዘገበርክ ሎቱ ዘንተ ኩሎ።

፵፯፣ ወይእዜኒ መፍትው ለነ ናእኩትክ ወንሰብሕክ በእምጣነ ኃይልነ ወተወከፍ ጸሎተነ ይኩን ሥሙረ በጎቤክ።

፵፪፣ በገናናው ሊቀ ካህናት በልጅህ በኢየሱስ ክርስቶስ ከሾተልና ከረኃብ አዳንኸን መገብኸን፤ አጠገብኸንም ፣ ከከፋዎች እንደበቶች ደዌም ፈወሰክን ከእርሱም ሰወርኸን።

፵፫፣ ሁለጊዜም አንተን እናመስግናለን፤ እንደ በገና ቃል ያማረ አንደበትን፤ የሚያናግር ጣፊም ያለው ቃልን በኢየሱስ ክርስቶስ ሰጠኸን ፣ ጣፋጭና መራራን እንድንገደ አደረግኸን።

፵፬፣ ዓይንን ለማየት፣ ጀርን ለመስማት፣ አፍንጫን ለማሸተት፣ እጅን ለመዳሰስ፣ እግርን ለመኼድ፣ ይህን በማኅፀን በሚቋጠር በትንሽ ነጠብጣብ ፈጠርኸ፣ የማትሞት ነፍስንም ሰጠህ፤ ብሩህ ሰውም ይሆን ዘንድ አደረግኸው ፣ በሕግህም መከርከው፣ በትእዛዛችህም አስጊጥኸው።

፵፭፣ ከጥቂትም ዘመን በኋላ የሚሞት፣ አደረግኸው ፣ ትንሣኤንም ሰጠኸው።

፵፮፣ እንግዲህ ይህን ሁሉ ያደረግህለት ሰው ምን ይሰጥሃል?

፵፯፣ ዛሬም በተቻለን መጠን እናመሰግንህ እናከብርህ ዘንድ ለኛ አገባብ ነው፤ በአንተ ዘንድም የተወደደ ይሆን ዘንድ ጸሎታችንን ተቀበል ።

፵፰፤ ወአድጎንን እማዕሌቶሙ ለአለ
 ቦሙ ብዝን አማልክት ወባልሐን
 እምእለ ይትቃረንዎ ለኢየሱስ ወአ
 ንግፈን እምስሕተቱ ለሰይጣን ፤
 እስመ አንተ ፈነውኮ ለኢየሱስ
 ክርስቶስ ፍቁር ወልድክ ይኩን
 ሰብአ እንዘ አምላክ ውእቱ።

፵፱፤ ወአጎደርክ ላዕሌን ጳራቅሊ
 ጦስሃ ወረሰይኮሙ ለመላእክት ይባ
 ርኩን ወአጎሠርኮ ለሰይጣን እስመ
 ፈጠርክን ወወሀብክን ሕይወተ።

፶፩፤ ዕቀባን እንክ፤ ወሀባን ሲላየን ፤
 ወሚጠነውስተ ንስሐ እስመ ለከ
 ይደሉ ስብሐት ወሰጊድ በኩሉ
 ዘገበርክ ለነ በወልድክ መድኅኒን
 ኢየሱስ ክርስቶስ ለዓለሙ ዓለም
 አሜን።

፶፩፤ ዘንተ ትልዉ አጋዊን ኩሉ
 ጊዜ እግዚአብሔር የሀሉ ምስሌ
 ክሙ በዲበ ምድር ወበሰማያት
 ወበመንግሥተ አቡሁ ዘፈነዎ ያግ
 ዕዞ ለአዳም እምቅኔሁ ለሰይጣን።

፶፪፤ ወሀባ ሕይወተ ለውሉደ ሰብአ
 ለእለ የአምኑ በእግዚአብሔር አም
 ላክ ፈጣሪ ከመ ይሕየዉ እለ የአ
 ምኑ በክርስቶስ ።

፶፫፤ አየ አኩቴተ ዘይደሉ ናዓርግ
 ለእግዚአብሔር አብ በኢየሱስ ክር
 ስቶስ።

፵፰፤ ብዙ ጣዖቶች ከአሏቸው ወንጀ
 ለኞችም አድጎን፣ ጌታችን ኢየሱስ
 ንም ከሚቃወሙት ታደገን፤ ከሰይ
 ጣንም ስሕተት አስጥለን፤ አምላክ
 ሲሆን ለው ይሆን ዘንድ የወደደ
 ተወዳጁን ልጅህን ኢየሱስ ክርስቶ
 ስን ልክሽዋልና።

፵፱፤ ጳራቅሊጦስን በእኛ ላይ አላ
 ደርህ፤ መላእክትንም እንዲባርኩን
 አደረግኻቸው፤ ሰይጣንን ግን አዋ
 ረድኸው፤ እኛን ፈጥረህ ሕይወትን
 ሰጥተኸናልና።

፶፩፤ እንግዲህ ጠብቀን ፤ ምግባች
 ንንም ስጠን ፤ ወደ ንስሐም መል
 ሰን ፤ ባደረግህልን ሁሉ በልጅህ
 በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ
 ምስጋናና ስግደት ለአንተ ይገባልና
 ለዘለዓለሙ አሜን።

፶፩፤ ወንድሞቻችን ሆይ ሁለጊዜ
 ይህን ተከተሉ፤ እግዚአብሔር
 በምድር ላይና በሰማያች አዳምን
 ከሰይጣን አገዛዝ ነፃ ያወጣው
 ዘንድ በላከው በአባቱ መንግሥ
 ትም ከእናንተ ጋር ይሁን ፤

፶፪፤ በክርስቶስ ያመኑ ይድኑ ዘንድ
 ፈጣሪ አምላክ በሚሆን በእግዚአብ
 ሔር ለሚያምኑ የሰው ልጆች
 ሕይወትን ሰጠ።

፶፫፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ለእግዚአብ
 ሔር አብ የሚገባ ምን ምስጋናን
 እናቀርባለን ?

፶፬፤ ናሁ አቅደምን ነገርተክሙ ወመሀርናክሙ ትዕቀቡ ዘንተ ኩሱ ከመ ትርከቡ ሕይወተ ዘለዓለም አሜን ።

አንቀጽ ፴፱

በእንተ ንዑስ ክርስቲያን እለ ይፈ ቅዱ ይጠመቁ ።

፩፤ እስመ ለዘይፈቅድ ይጠመቅ መፍትወ ይምሀርዎ ቃለ ተግ ሣጽ፣ ወያለብውዎ አእምሮ እግዚአብሔር አብ፣ ወያጠይቅዎ ትስብ እተ ዋሕድ ወልድ ወሥምረተ መንፈስ ቅዱስ።

፪፤ ወዓዲ ይንግርዎ ከመ ፈጠረ እግዚአብሔር ዓለመ ወሰብእ ዲቤሃ፣ ወዘከመ ከነኖሙ እግዚአብሔር ለእኩያን በማየ ዓይኅ ወአጥፍ አሙ ለኃጥአን በእሳት ወአዕበ ዮሙ ለቅዱሳን በኩሉ ትውልደ ትውልድ ።

፫፤ እሉ እሙንቱ ሴት ወሄኖስ፣ ወሄኖክ ፣ ወኖኅ ወአብርሃም ወኩሎሙ እለ ተወልዱ እምኔሆሙ፣ ወመልክ ጼዴቅ ፣ ወኢዮብ ፣ ወሙሴ ወኢያሱ ፣ ወካሌብ ፣ ወፊንሐስ ካህን።

፬፤ ወኩሎሙ ጸድቃን በባትውልዶ ሙ ወዘከመ መሀርሙ ወኃረዮሙ እግዚአብሔር ለትዝምደ ሰብእ ወኢመነኖሙ።

፭፤ እነሆ አስቀድመን ነግረናችኋል ፤ የዘለዓለም ሕይወትንም ታገኙ ዘንድ ይህን ሁሉ እንድትጠብቁ አስተምረናችኋል።

ሠላሳ ዘጠነኛ አንቀጽ

ይጠመቁ ዘንድ ስለሚወድዱ ንዑስ ክርስቲያን ይናገራል።

፩፤ ለሚጠመቅ ሰው የምክር ቃልን ያስተምሩት፣ እግዚአብሔር አብን ማወቅንም ልብ ያስደርጉት ፣ የአንድ ደገ ልጁን ሰው መሆንና የመንፈስ ቅዱስን ፈቃድ ያስረዱት ዘንድ ይገባል።

፪፤ ዳግመኛም እግዚአብሔር ዓለምንና በእርሷም ላይ ሰውን እንደ ፈጠረ፣ እግዚአብሔርም ክፉዎችን በማየ አይኅ እንደ ቀጣቸው፣ ኃጥ አንንም በእሳት እንደ አጠፋቸው፣ ቅዱሳንንም በልጅ ልጅ ሁሉ ከፍ እንዳደረጋቸው ይገነዘቡ ።

፫፤ እሊህም ሴት፣ ሄኖስ፣ ሄኖክ፣ ኖኅ፣ አብርሃም ፣ ከነሱ የተወለዱ ሁሉ መልክ ጼዴቅ ፣ ኢዮብ፣ ሙሴ ፣ ኢያሱ ፣ ካሌብ ፣ ካህን ፊንሐስም ናቸው ።

፬፤ ሁሉም በየትውልዳቸው ጸድቃን ናቸው ፤ እግዚአብሔርም የሰው ልጆችን ፣ እንዳስተማራቸው እንደመረጣቸውና እንዳልናቃቸው ይገነዘቡ ።

፩፤ አላ ዳዕሙ ጸውዖሙ ወማ
ጠሙ እምስሐተት ኩሎ ጊዜ ወእ
ምክንቱ ውስተ ዘበአማን አእምሮ።

፪፤ ወአውጽአሙ እምተቀንዖ ለጸ
ላኢ ወረሰዮሙ ሐራ ለገቢረ ትእ
ዛዙ ወአድጎኖሙ እምስሐተተ
ሞት ወመርሐሙ ውስተ ሕይ
ወት።

፫፤ ይለቡኬ ዘንተ ኩሎ ዘይፈቅድ
ይጠመቅ ፤ ወይንሣእ ጥምቀተ።

፬፤ ወዘሂ ያነብር እደ ላዕሌሁ
ይስገድ ለእግዚአብሔር አብ ገባሬ
ኩሎ ዘፈነወ ንጌነ ወልዶ ዋሕደ
ኢየሱስሃ ክርስቶስሃ ያድጎኖሙ
ለትዝምደ ሰብእ እምርስሐተ ሥጋ
ወመንፈስ።

፭፤ ወይቀድሶሙ በሥምረተ ጊሩቱ
ወይምርሐሙ ፍኖተ ወያብርህ አዕ
ይንተ አልባቢሆሙ ከመ ይለብዉ
መንክራቲሁ ።

፮፤ ወይትመሀሩ ጽድቅ ወይርገቁ
እምዐመፃ ወይሐሩ ፍኖተ ርት
ዕተ ከመ ይኩኑ ድልዋነ ለተጠ
ምቆ ዳግም ልደት ውሉደ ክርስቶስ
በተስፋ ዘምሉዕ ጸጋ ወጽድቀ።

፯፤ ወእሙንቱስ ይለብዉ ጥበበ
ወአእምሮ ወይትወከፉ ምግባረ
ጽድቅ ከመ ይባኩ ውስተ ሕይ
ወት ፤ ወእምድገረ አኩቲት
ይምሀርዎሙ ትስብእቶ ለእግዚእ
ወሕማማቲሁ ወትንሣኤሁ እሙ
ታን ወዕርገቶ ውስተ ሰማይ ።

፩፤ ነገር ግን ጠራቸው ፤ ሁለጊዜ
ከስሐተትና ከጣዖት ወደ እውነ
ተኛ ዕውቀት መለሳቸው።

፪፤ ለጠላት ከመገዛትም ነፃ አወጣ
ቸው ፤ ትእዛዙንም ለመሥራት
ጭፍራን ስደረጋቸው፤ ከሞት ስሐ
ተትም አዳናቸው፤ ወደ ሕይወትም
መራቸው።

፫፤ ይጠመቅ ዘንድ የሚወድ ይህን
ሁሉ አስተውሎ ጥምቀትን ይቀ
በል።

፬፤ እጁንም በላዩ የሚጭንበት
ከሥጋና ከመንፈስ ርስሐት ያድ
ናቸው ዘንድ አንድ ልጁን ኢየሱስ
ክርስቶስን ወደ እኛ ለላከ ሁሉን
ሰፈጠረ ለእግዚአብሔር አብ ይስ
ገድ።

፭፤ በቸርነቱ ፈቃድም ይቀድሳ
ቸው፤ መንገዱንም ይምራቸው ፤
ተአምራቱንም ያስተውሉ ዘንድ
የልቡናዎቻቸውን ዓይኖች ያብራላ
ቸው።

፮፤ ጽድቁንም ይማሩ፤ ከበደልም
ይራቁ ፤ ጸጋንና ጽድቅን በተመለ
ተስፋ የክርስቶስ ልጆች ለዳግም
ልደት ለመጠመቅ የተዘጋጁ ይሆኑ
ዘንድ፤ የቀናች መንገድን ይሐረዱ።

፯፤ እሊኸውም ጥበብንና ዕውቀ
ትን ያስተውሉ፤ ወደ ሕይወትም
ይገቡ ዘንድ የጽድቅ ሥራን ይቀ
በሉ ፤ ከምስጋናም በጊላ የጌታን
ሰው መሆን መከራዎቹንና ከሙ
ታን መንሣቱን ወደሰማይም ማረ
ጉን ያስተምሯቸው ።

፲፪፣ ዘይፈቅድ ንኡስ ክርስቲያን ይጠመቅ ይምህርዎ ያውግዝ ሰይጣን ወይእመን በክርስቶስ ወይኅድግ ዘትካት ልማዶ ወያንጽሕልቦ እምኩሉ እኩይ ወቂም ወርኩስ ወጽልሑት ወእምዝ ይትመጠው ምሥጢራተ ቅድሳት።

፲፫፣ ከመ ብእሲ ጠቢብ ዘያንጽሕሦክ ወአሜክላ እምገራህቱ ወይዘርእ ውስቴቱ ሥርናዮ።

፲፬፣ ወከማሁ አንትሙኒ መፍትው ትትገገሁ እምኩሉ ርኩስ ወታንጽሑ አልባቢክሙ እምእኩይ ከመ ትኩኑ ድልዋነ ለተጠምቆ በቅድስት ጥምቀት ።

፲፭፣ እስመ ከመዝ መሀረን እግዚእን እንዝ ይብል አጥምቅዎሙ ለኩሉሙ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ።

፲፮፣ ወካዕበ የእዝዝዎ ለዘይጠመቅ ይበል ከመዝ፤ አውግዘክ ሰይጣን ወኩሉ ምግባራቲክ፤ ወኩሉ እክየክ ወኩሉ ቅኔክ ፤ ወኩሉ መላእክቲክ፤ ወኩሉ መናግንቲክ ፤ ወኩሉ ኃይለክ ።

፲፯፣ ወእምድገረ ግዘት ይትእመን ወይበል ፤ አእምን በክርስቶስ ወካዕበ አእምን ወእጠመቅ በ፩ አምላክ ዘበአማን ዘኢተወልደ አቡሁ ለእግዚእን ወመድኃኒን ኢየሱስ ክርስቶስ አኃዜ ኩሉ ወፈጣሪ ኩሉ ዘእምኔሁ ኩሉ ኮነ።

፲፪፣ ሊጠመቅ የሚወድ ንዑስ ክርስቲያንም ሰይጣንን ያውግዝ ፤ (እክህደክ ሰይጣን ይበል) በክርስቶስም ይመን፤ የቀደመ ልማዱንም ይተው ፤ ልቡንም ከክፉ ሕሊና፤ ሁሉና ከቂም ክርኩሶትና ከሽንገላ ያንጸ ፤ ከዚህም በኋላ ሥጋውንና ደሙን ይቀበል ።

፲፫፣ ከእርሻው አሾህንና ደንደርን አንጽቶ በውስጡ ስንዴን እንደሚዘራ ብልህ ሰው ይሁን።

፲፬፣ እናንተም እንደዚሁ ክርኩሶት ሁሉ ትለዩ ዘንድ ከክፉትም ልቡና ችሁን ታነጹ ዘንድ ፤ አገባብነው ፤ በቅድስት ጥምቀት ለመጠመቅ ዝግጁዎችን ትሆኑ ዘንድ።

፲፭፣ ጌታችን እንዲህ ብሎ አስተምሮናልና ሁሉን በእብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጥምቋቸው።

፲፮፣ ዳግመኛም የሚጠመቀው ሰው እንደዚህ ይል ዘንድ ይዘዙት፤ ሰይጣን ሆይ እክድሃለሁ ፤ ሥራዎችህን ሁሉና ክፋትህን ሁሉ ፤ ግዛትህን ሁሉ፤ መላእክቶችህን ሁሉ ተንኮሎችህን ሁሉ፤ ኃይልህን ሁሉ አወግዛለሁ።

፲፯፣ ከውግዘትም በኋላ አምኖ እንዲህ ይበል ፤ በክርስቶስ አምናለሁ፤ ዳግመኛም ሁሉ ከእርሱ በሆነ ሁሉን በያዘና ሁሉን በፈጠረ በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አባት ባልተወለደ እውነተኛ በሚሆን አንድ አምላክ አምኜ እጠመቃለሁ።

፲፰፤ ወእጠመቅ በዋሕድ ወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተወልደ እምቅ ድመ ዓለም በሥምረተ እብ ዘቦቱ ኩሉ ኮነ፤ ዘበሰማይኒ ወዘበምድርኒ ዘያስተርኢ ወዘኢያስተርኢ፤ ወዘ ወረደ እምሰማያት በደኃሪ መዋ ዕል ወተሰብእ እማርያም እምቅድ ስት ድንግል፤ ተወልደ በንጽሕ ወፈ ጸመ ሕገ እቡሁ፤ ወተሰቅለ በእንቲ አነ በመዋዕለ ጲላጦስ ጳንጤ ናዊ ወሞተ፤ ወነበረውስተ ክርሠ ምድር ሠሉሰ መዋዕለ ወሠሉሰ ለያልዮ፤ ወተንሥእ እሙታን ወዐርገ ሰማያተ በስብሐት ወነበረ በዮ ማነ እብ፤ ወካዕበ ይመጽእ በደኃሪ መዋዕል ይኩንን ሕያዋነ ወሙታነ ፤ ወአልቦ ማኅለቅት ለመንግሥቱ፡፡

፲፱፤ ወዓዲ እጠመቅ በጰራቅሊጦስ መንፈስ ቅዱስ ዘወጽእ እምኅበ እብ ወጸንዐ በወልድ ወንደረ በላዕ ሊሆሙ ለቅዱሳን አበው ቀደምት፤ ወካዕበ ተፈነወ ወተውህበ እምኅበ እብ ላዕለ ሐዋርያት በእግዚእነኢየሱስ ክርስቶስ፤ ወእምድገሪ ሐዋርያት ተፈነወ ወተውህበ ለመሃይምናን በቤተ ክርስቲያን አንተ ሐዋርያት ለሥርየተ ኅጢአት፤ ወበ መንግሥተ ሰማያት፤ ወለሕይወት ዘይመጽእ ለዓለም፡፡

፲፰፤ ቅድመ ዓለም በአባቱ ፈቃድ በተወለደ በአንድ ልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ አምኜ እጠመቃለሁ፤ በእርሱ ሁሉ ሆነ፤ በሰማይና በምድር ያለው የሚታየውና የማይታየው፤ በጊለኛው ዘመን ከሰማየ ሰማያት ወረደ ፤ ከቅድስት ድንግል ማርያም ሰው ሁኖ በንጽሕና ተወለደ፤ የአባቱንም ሕግ ፈጸመ ፤ ስለ እኛም በጳንጤናዊው ጲላጦስ ዘመንም ተሰቀለ፤ ሞተ፤ በክርሠ መቃብርም ሦስት መዓልትና ሦስት ሌሊት አደረ፤ ከሙታን ተለይቶ ተነሣ፤ በክብር ወደ ሰማያት ዐረገ፤ በእብ ቀኝ ተቀመጠ፤ ዳግመኛም በጊላ ዘመን በሐያዋንና በሙታን ይፈርድ ዘንድ ይመጣል፤ ለመንግሥቱም ፍጻሜ የለውም ይበል፡፡

፲፱፤ ዳግመኛም ከሐብ በሠረፀ በወልድም ህልውና በጸና በአጽናኙ በመፈሰ ቅዱስ አምኜ እጠመቃለሁ፤ እርሱም በቅዱሳን ቀደምት አባቶች ላይ አደረ፤ ዳግመኛም ከእብ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ለሐዋርያት ተላክ ከሐዋርያት በጊላም በሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን ኅጢአት ሥርየት በመንግሥተ ሰማያት፤ በሚመጣውም በዘለዓለም ለሚያምኑ ለምእመናን ተልኮ ተሰጠ፡፡

፳፤ ወእምድጎረ አምነ ይቅረብ ገበ ቅብዐ ዘይት ቅዱስ ዘቀደስም ካህናት ለሥርየተ ኃጢአት።

፳፩፤ ወይጸሊ ካህን ወይስአል ገበ እግዚአብሔር ወይበል እግዚአብሔር አብዘሊተወልደአቡሁ፤ ለእግዚአን እን ወመድጎረን ኢየሱስ ክርስቶስ ያንጽሖ ለዝንቱ ዘይት በስመ ዋሕድ ወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፳፪፤ ይኩን አኩቴተ መንፈሳዊ ወኃይለ ለስርየተ ገጢአት፤ ወአሚን ለዛቲ ጥምቀት በቅብዐቱ ለዝንቱ ዘይት ቅዱስ ከመ ይኩን ድልወ ለዐቲበ ትእዛዝከ።

አንቀጽ ፵

በእንተ ጸሎት ዘይትነበብ ዲበ ማይ።

፩፤ ሰዘ ይቀውም ካህን ዲበ ማይ ከመዝ ይጸሊ እንዘ ይብል እግዚአብሔር አምላክን አኃዜ ኩሉ አቡሁ ለዋሕድ ወልድክ እግዚአን ኢየሱስ ክርስቶስ አእኩተከ።

፪፤ ዘፈነውኮ ዋሕድ ወልድከ፣ አድጎን ኩሉ ዓለመ ወይሰምዕ ለኩሉ ዘሰአሉ ወይሰብክ በእንተ መንግሥተ ሰማያት ወስርየተ ኃጢአት ወትን ሣኤ ሙታን ።

፳፤ ከአመነም በኋላ ኃጢአትን ለማስተሥረይ ካህናት ወደ አከበሩት ቅዱስ የዘይት ቅብዐት ይቅረብ።

፳፩፤ ካህነም ይጸልይ፤ ወደ እግዚአብሔር ይለምን፤ እንዲህም ይበል፤ የጌታችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት ያልተወለደ እግዚአብሔር አብ በአንድ ልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ይህን ዘይት ያንጸው።

፳፪፤ መንፈሳዊ ጸጋን ፤ ለኃጢአት ስርየትም ጎይልን ፤ ለዚች ጥምቀትም መታመኛን ይህን፤ ይህን ቅዱስ ዘይት በመቀባት ትእዛዝህን ለመጠበቅ የተዘጋጀ ይህን ዘንድ።

ዓርባኛ አንቀጽ

በውሀ ላይ ስለሚጸለይ ጸሎት ይናገራል።

፩፤ ካህን በውሀ ላይ በቆመ ጊዜ እንዲህ እያለ ይጸልይ፤ የአንድ ልጅህ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት ሁሉን የፈጠረ አምላካችን እግዚአብሔር ሆይ አመሰግንሃለሁ።

፪፤ የላክኸው አንድ ልጅህ ዓለሙን ሁሉ አዳነ ፤ የለመነውንም ሁሉ ይሰማል፤ ስለ መንግሥተ ሰማያት ስለ ኃጢአት ሥርየትና ስለ ሙታን መነሣት ያስተምራል ።

፫፤ እሴብሐከ ወአከተተከ ወእቀድ ሰከ እስመ ተዐገሥከ ሕማማተ ሞት በዲበ መስቀል በእንተ ኩሉ ዘጸንከ ጥምቀተ ዘዳግም ልደት።

፬፤ እሴብሐከ እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ወመንፈስ ቅዱስ ዘኢመነኛ ለትዝምደ ሰበእ ገባራ ኩሉ መንክራት።

፭፤ ዘፈጠርኮ ለአዳም ወአንበርኮ ውስተ ገነት፤ ወሶበ ዐለወ ትእዛዘክ አውግኦ እምገነት በርቱዕ ፍትሕክ።

፮፤ ወበብዙኅ ምሕረትክ ኢገደፍኮ እላ ፈነውኮ ለወልድክ በደኃሪ መዋዕል ይኩን ሰበእ ወይፀር ሕማመ ዘእንበለ ኅጢአት ።

፯፤ እስእለከ ወእስተበቀዑዐከ፤ ርኢ እምሰማይ ላዕለ ዝንቱ ማይ ወቀድሶ በገይልከ ከመ ይኩኑ ኩሉ-መ-እለ ይጠመቁ እምኔሁ በትእዛዘ ክርስቶስ ይኩኑ ገቡረ አዕርክ ቴሁ ምስሌሁ።

፰፤ በስቅለትክ ወበሞትክ ወበትንሣኤክ ወበዕርገትክ ውስተ ሰማይ ከመ ታድኅኛመ እሞተ ኅጢአት ወይሕየዉ በጸድቅ ።

፱፤ ወእምድኅረዝ ያጥምቅ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ወይቅባዕ በለላኅ ።

፫፤ እኩብርሃለሁ ፣ አመሰግንሃለሁ፤ እቀድስሃለሁ፣ የሁለተኛ መወለድ ጥምቀትን ስለ ሰጠኸው ሁሉ በመስቀል ላይ የሞት መከራዎችን ተለግሠሃልና።

፬፤ እግዚአብሔር አብ ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ ፣ መንፈስ ቅዱስም ሆይ አመሰግንሃለሁ የሰው ወገንን ያልናቅኸው ፣ ተእምራትን ሁሉ የሚሠራ ሆይ።

፭፤ አዳምን ፈጥረህ በገነት ያኖርከው ትእዛዝህንም በአፈረሰ ጊዜ በቀና ፍርድህ ከገነት ያወጣኸው።

፮፤ በብዙ ቸርነትህም አልጣልኸውም፤ ነገር ግን በኋላ ዘመን ሰው ሁኖ ከኃጢአት በቀር መከራን ይቀበል ዘንድ ልጅህን ላክኸው ።

፯፤ እለምንሃለሁ እማልድሃለሁ፣ ከሰማይ ሁነህ በዚህ ውሀ ላይ ተመልከት፤ በክርስቶስ ትእዛዝ በእርሱ የሚጠመቁ ክእርሱ ጋር በአንድነት ወዳጆቹ ይሆኑ ዘንድ በኃይልህ ቀድሰው ።

፰፤ በስቅለትህና በሞትህ፣ በትንሣኤህና ወደ ሰማይ በማረገህ፣ ከኃጢአት ሞት ታድናቸውና በጸድቅ ይኖሩ ዘንድ ።

፱፤ ከዚህም በኋላ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም ያጥምቅ ሜርገንም ይቅባ ።

አንቀጽ ፵፩

በእንተ ጸሎት ላዕላ ሜሮን ዘይት ነበብ፤

፩፤ እግዚአብሔር አብ አምላክ ፤ እግዚአ ቡሉ ፍጥረት ጸንከ መፃዛ ዝንቱ ሜሮን ሠናየ ለኩሎሙ አሕ ዛብ እለ የአምኑ ብከ ወንይለ ዝንቱ ሜሮን ምሥጢር ለእለ ይጠመቁ በስምከ ።

፪፤ ወእምድጎረዝ ይቁም ወይጸሊ ዘንተ ጸሎተ ዘመሀረን እግዚእን አቡነ ዘበሰማያት እስከ ተፍጻሜቱ።

፫፤ ወእምዝ ይትመየጥ ካህን መን ገለ ምሥራቅ ወያንሥእ አዕይን ቲሁ ውስተ ሰማይ ወይበል ሰብ ሕዎ ለእግዚአብሔር እስመ ኄር እግዚአብሔር ፤ ወዘምሩ ለስሙ እስመ ሠናይ፤ እስመ ለዓለም ምሕ ረቱ።

አንቀጽ ፵፪

ከመዝ ይጸልዩ ዘንተ ጸሎተ ሐዲ ሳን እለ ተጠምቁ።

፩፤ እግዚአብሔር አጋዜ ኩሉ ለቡሁ ለእግዚእን ወመድጎኒን ኢየሱስ ክር ስቶስ ወልድ ዋሕድ መፍቀሬ ገጽ ሕት ሥጋ ዘይት ዌከፍ ልበ የዋህ ወመንፈሰ ትሑተ ወእእምሮ ጥበብ እንተ አልባቲ ሙስና፤ ወመንፈሰከ ቅዱስ ፈኑ ላዕሌን በሥምረትከ ወበጽጎ ዓይከ።

ዓርባ አንደኛ አንቀጽ

በሜሮን ላይ ስለሚጸለዩው ጸሎት ይናገራል።

፩፤ የፍጥረት ሁሉ ጌታ ፈጣሪ እግዚአብሔር አብ ሆይ ! እንተን ለሚያምኑ አሕዛብ ሁሉ በጎ የሚ ሆን የዚህን ሜሮን መፃዛ ሰጠህ፤ በስምህም ለሚጠመቁ የዚህን ሜሮን ምሥጢር ኃይል ሰጠህ።

፪፤ ከዚህም በኋላ ቁም ጌታችን ያስተማረንን ይህን ጸሎት አቡነ ዘበሰማያትን እስከ ፍጻሜው ይጸ ልይ።

፫፤ ከዚህም በኋላ ካህኑ ወደ ምሥ ሬቅ ተመልሶ ዓይኖቹን ወደ ሰማይ አቃንቶ እንዲህ ይበል፤ እግዚአብ ሔር ቸር ነውና እግዚአብሔርን አመሰግኑት፤ በጎም ነውና ለስሙ ዘምሩ፤ ቸርነቱ ለዘለዓለም ነውና።

ዓርባ ሁለተኛ አንቀጽ

አዲስ አማንያን ሲጠመቁ ይህን ጸሎት ይጸልዩ ዘንድ እንዲገባ ይናገራል ።

፩፤ የአንድ ልጅህ የጌታችን የመ ድጋኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት ገጽሕት ሥጋን የምትወድ ቅን ልብንና የተዋረደ መንፈስን፤ ጥፋት የሌለባት ጥበብን ማወቅንም የምትቀበል፤ የሁሉ ፈጣሪ እግዚአ ብሔር ሆይ! በፈቃድህና በኃይልህ ብርታት ቅዱስ መንፈስን በእኛ ላይ ላክ ።

፪፣ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘቦቱ ለከምስሌሁ ወምስለ ቅዱስ መንፈስ ስብሐት ወእኒዝ ለዓለመ ዓለም አሜን ።

አንቀጽ ፵፬

በእንተ ኤጲስ ቆጶሳት አለ ተሠይሙ በገበ ሐዋርያት።

፩፣ ከመዝ ውእቱ አሰማቲሆሙ ለእለተሠይሙ በገቤነ ቀዳሚ በኢየሩሳሌም ያዕቆብ እጉሁ ለእግዚአን፣ ወእምድጎራሁ ተሠይሙ ህዮን ቴሁ ስምዖን ዘቀለዮጳ።

፪፣ ወእምድጎራሁ ይሁዳ ዘያዕቆብ፣ ወበቂሣርያ ዘፍልስጥኤም ቀዳሚ ዘኬዎስ መጸብሐዊ፣ ወእምድጎራሁ ቆርኔሌዎስ፣ ወእምድጎራሁ ቴዎፍሎስ ።

፫፣ ወበእንጾኪያ ቀዳሚ አውድዮስ በገበ ጴጥሮስ ወእምድጎራሁ አግናጥዮስ በገበ ጳውሎስ ።

፬፣ ወበእስክንድርያ ቀዳሚ አንዮናስ ዘተሠይሙ በገበ ማርቆስ ወንጌላዊ ፣ ወእምድጎራሁ አውልዮስ በገበ ሉቃስ ወንጌላዊ ።

፭፣ ወበቤተ ክርስቲያን ዘሮም ቀዳሚ ኤሌናስ በገበ ጳውሎስ፣ ወእምድጎራሁ ቀሌምንጦስ ዘተሠይሙ በገበ ጴጥሮስ ።

፪፣ በኢየሱስ ክርስቶስ በእርሱ ከእርሱና ከመንፈስ ቅዱስም ጋር ለእንተምስጋናና ሥልጣን ይገባል ለዘ ለዓለሙ አሜን ።

ዓርባ ሦስተኛ አንቀጽ

በሐዋርያት ስለ ተሾሙ ኤጲስ ቆጶሳት ይናገራል።

፩፣ በእኛም ዘንድ የተሾሙ ሰማቸው ይህ ነው፤ መጀመሪያ በኢየሩሳሌም የተሾሙ የጌታችን ወንድም ያዕቆብ ነው፤ ከእርሱም ቀጥሎ በእርሱ ፈንታ የቀለዮጳ ልጅ ስምዖን ተሾመ ።

፪፣ ከእርሱም ቀጥሎ የያዕቆብ ልጅ ይሁዳ ነው፤ በፍልስጥኤም ቂሣርያም መጀመሪያ ቀራጩ ዘኬዎስ፣ ከእርሱም ቀጥሎ ቆርኔሌዎስ፤ ከእርሱም ቀጥሎ ቴዎፍሎስ።

፫፣ በእንጾኪያም መጀመሪያ በጴጥሮስ የተሾመ አውድዮስ፤ ከእርሱም በኋላ በጳውሎስ የተሾመ አግናጥዮስ።

፬፣ በእስክንድርያም መጀመሪያ በወንጌላዊ ማርቆስ የተሾመ አንዮናስ፤ ከእርሱም በኋላ በወንጌላዊው ሉቃስ የተሾመ አውልዮስ።

፭፣ በሮም ቤተ ክርስቲያንም መጀመሪያ በጳውሎስ የተሾመ ኤሌናስ፤ ከእርሱም በኋላ በጴጥሮስ የተሾመ ቀሌምንጦስ።

፯፤ ወበአፌሶስ ቀዳሚ ጢሞቴዎስ በጎበ ጳውሎስ፤ ወእምድጎሬሁ ዮሐንስ ዘተሠይመ በጎበ ዮሐንስ ወንጌላዊ ።

፮፤ ወበእስምርናስ ቀዳሚ ርስጦስ፤ ወእምድጎሬሁ አስተራቴዎስ ዘሉይስ፤ ወእምድጎሬሁ አርሰጦን ።

፬፤ ወበበርጋሞስ ቀዳሚ ጋይዮስ።

፱፤ ወበፊላድልፍያ ቀዳሚ ድሜፕሮስ በጎበ ጴፕሮስ ።

፲፤ ወበክንክራኦስ ቀዳሚ ሉኪዮስ በጎበ ጳውሎስ ።

፲፩፤ ወበቀርጤስ ቴቶ።

፲፪፤ ወበአቴና ዲዮናስዮስ ።

፲፫፤ ወበጥሪጶሊፎኒቅያ ማራሶን።

፲፬፤ ወበሎዶቅያ አርካሶስ።

፲፭፤ ወበቄላስይስ ፊልሞና።

፲፮፤ ወበበርያሶን ዘመቄዶንያ እናሲሞስ ዘፊልሞና።

፲፯፤ ወበቤተ ክርስቲያን ዘጎላትያ ክሪስኪስ።

፲፰፤ በብሔረ እስያ አቂላ ወንኪትስ።

፲፱፤ ወበቤተ ክርስቲያን ዘኤጌና ቅርስጶስ።

፳፤ እሱ እሙንቱ እለ ተአመናሆሙ ወሢምናሆሙ በኢዮሩሳሌም ወፈነውን ይሰብኩ ወይምሀሩ ለሰብሔሮሙ።

፯፤ በአፌሶስም መጀመሪያ በጳውሎስ የተሾመ ጢሞቴዎስ ከኢርሱም በጊላ በወንጌላዊው ዮሐንስ የተሾመ ዮሐንስ።

፮፤ በእስምርናስም መጀመሪያ አርሰጦስ፤ ከእሱም በጊላ የሉይስ ወገን አስተራቴዎስ፤ ከእሱም ቀጥሎ አርሰጦን ።

፬፤ በበርጋሞስም መጀመሪያ የተሾመ ጋይዮስ።

፱፤ በፊላድልፍያም መጀመሪያ በጴፕሮስ ዘንድ የተሾመ ድሜፕሮስ።

፲፤ በክንክራኦስም መጀመሪያ በጳውሎስ ዘንድ የተሾመ ሉኪዮስ ።

፲፩፤ በቀርጤስም ቴቶ ።

፲፪፤ በአቴናም ዲዮናስዮስ ።

፲፫፤ በጥሪጶሊፎኒቅያም ማራሶን።

፲፬፤ በሎዶቅያም አርካሶስ።

፲፭፤ በቄላስይስም ፊልሞና።

፲፮፤ በመቄዶንያና በበርያሶን የፊልሞና ወገን እናሲሞስ።

፲፯፤ በጎላትያ ቤተ ክርስቲያን ክሪስኪስ።

፲፰፤ በእስያ ሀገር አቂላና ገኪትስ።

፲፱፤ በኤጌና ቤተ ክርስቲያንም ቅርስጶስ ።

፳፤ በኢዮሩሳሌም እምነን የሾምናቸው በያገራቸው ይሰብኩ ያስተምሩ ዘንድ የላከናቸው እሊሀናቸው።

፳፩፤ ለእሱኬ ተዘከሩ የማሆሙ ወተ
ወከፉ ተግሣጸሙ ወዕቀቡ ቃሉ
ሙ፤ እግዚአብሔር የሃሉ ምስሌ
ክሙ እምይእዜ ወእስከ ለዓለም።

፳፪፤ በከመ ይቤለን እመ የዐርግ
ሰማዩ ገበ አብ ናሁ እን ምስሌክሙ
በኩሉ መዋዕል እስከ ገልቀተ
ዓለም።

፳፫፤ ስብሐት ለእግዚአብሔር ዘሎቱ
ስብሐት ወክብር ለዓለመ ዓለም
አሜን ወአሜን ለይኩን ለይኩን።

፩ ግ.ቴ. ፳፮. ፩

፳፬፤ የእነዚህን ድካማቸውን አስቡ፤
ምክራቸውንም ተቀበሉ፤ ቃላቸው
ንም ጠብቁ ፤ እግዚአብሔር ከእና
ንተ ጋር ይሁን፤ ከዛሬ ጀምሮ እስከ
ዘለዓለሙ።

፳፭፤ ወደ ሰማይ ወደ አብ በዓረገ
ጊዜ ዓለም እስኪያልፍ ድረስ በዘ
መኑ ሁሉ እኔ ከእናንተ ጋራ ነኝ
እንዳለን ።

፳፮፤ ጌትነትና ክብር ለዘለዓለሙ
የእርሱ ገንዘብ ለሆነ ለእግዚአብ
ሔር ምስጋና ይግባው አሜን ፤
አሜን ይሁን ይሁን።